

عنوان مقاله:

جایگاه حفاظت از محیط زیست در حقوق اساسی جمهوری اسلامی ایران

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی مطالعات اجتماعی فرهنگی و پژوهش دینی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

عسکر جلالیان - عضو هیئت علمی دانشگاه دانشگاه پیام نور زاهدان

علی فلک رو - دانشجوی مقطع دکتری حقوق عمومی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد زاهدان

خلاصه مقاله:

یکی از اساسی ترین مشکلات حال و آینده انسان مشکل آلودگی و تخریب محیط زیست است که به وسیله خود انسان صورت می گیرد و جهان را با مشکلات جدی روبرو کرده و خواهد کرد. درحالی که نه تنها رشد و توسعه جوامع باحفظ محیط زیست منافاتی ندارد بلکه توسعه پایدار جز با صیانت از طبیعت امکان پذیر نیست و برای رسیدن به این مقصود راهی جز آگاهی مردم و تصمیم متعهدانه دولت ها در اولویت دادن به حفظ محیط زیست وجود ندارد. در جمهوری اسلامی حفاظت محیط زیست که نسل امروز و نسل های بعدی باید در آن حیات اجتماعی روبه رشدی داشته باشند، وظیفه عمومی تلقی می شود؛ از این رو فعالیت های اقتصادی و غیر آن که با آلودگی محیط زیست و یا تخریب غیر قابل جبران آن ملازمه پیدا کند، ممنوع است. تمامی ارکان جمهوری اسلامی ایران در جهت دستیابی به محیط زیست مطلوب برای احاد جامعه تلاش می نمایند؛ به نحوی که وضعیت طبیعی سیمای مناظر، زیست بوم ها و ذخایر ژنتیکی، منابع و عناصر حیاتی هوا، آب، خاک و اقلیم در آن حفظ و احیا شده و جامعه در پناه چنین محیطی، از بهداشت و سلامت جسمی و روانی، آرامش و امنیت اجتماعی و اقتصادی و عدالت زیست محیطی برخوردار می شوند. در این پژوهش با توجه به اهمیت حفظ و پایداری محیط زیست، روش های پیش بینی شده در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران در این زمینه مورد بررسی قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

محیط زیست، توسعه پایدار، قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/881681>

